

KOŃCZYSTY (24) *ai*

-ń- (20), -n- (4).

o jasne.

comp kończywszy (2).

sg m N kończysty, kończywszy (15). ◊ *A* kończywszy (1). ◊ *n G* kończystého (2); -ého (1), -(e)go (1). ◊ *pl N subst* kończyt(e) (3). ◊ *A subst* kończyt(e) (2). ◊ *L* kończystych (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

Zwężający się ku końcowi, ostro zakończony, ostry, spiczasty; *acutus Mącz, Calag; aculeatus, cuneatus, cuspidatus, fastigatus, in mucronem desinens, mucronatus Mącz; praeacutus Calag (24)* : PAlacz zaięczy ieft ziele mleczowy podobne, iedno ifz lift ma kończyłty *FalZioł I 105d*; Nos kończyłty zawłze gniew znamionuie á im wietłza w nim będzie ołtrołć, Tim wietłzã vkazuie gniewliwołć iakoby ołła. *GlabGad N8; Mącz 3a [2 r.], 75d, 141a, 235b, 238a, 362b; Calag 458a.*

W charakterystycznych połączeniach: cinnie kończyste(-y), list(ek) (liście) (3), nos, oścień, rog.

Wyrażenia: »kończyty jakoby klin« (1): Cuneatus, Kończyłty yákoby klin. Mącz 72b.

»ku końcowi kończyty« (1): *Mącz 72b cf »ciasny albo kończyty«.*

»obdłuż kończyty« = *owalny (1): Elenchi proceriores Margaritae, Perły obdłuż kończyste. Mącz 101c.*

Szeregi: »kończyty a chochołaty« (1): á na wierzchu domu który bywa na wraz łapki kończyłty á chochołati, thilko iedno okno bywa zwierzn [!] światło dawaiąc. MiechGlab [89].

»ciasny albo kończyty« (1): *Cuneatus, Ad imum cuneatior, Ku końcowi ciefnieyfzy álbo kończyłty. Mącz 72b.*

»kończyty a długi (a, podługowaty)« [*szyk 1 : 1*] (2): *KOza ieft zwierzę brodate/ długie á kończyłte rogi maiącz FalZioł IV 5d; Mącz 64b.*

»kończyty i ostry« (1): *a wplodwłfy koronę s ciniã kończyłtého ij wielmi ołtrého/ włożyli mu iã na głowę iego światę OpecŻyw 128.*

»kończyty, spiczasty, (ościsty)« [*szyk 1 : 1*] (2): *Mucro etiam pro quanunvis rerum summo acumine, unde apud Plinium herbarum mucrones dicuntur et herbae in mucronem desinentes, Kończyłte/ Szpiczałte/ ościłte ziołã. Mącz 235b, 119c.*

»kończyty, wysoki« [*szyk 1 : 1*] (2): *Meta lactis, id est caseus ad morem metae, hoc est pyramidalis figurae factus, Tákiefy formy fér yáko kopce bywáiã/ wyłoki kończyłty fér. Mącz 219b, 119c.*

a. *Stožkowaty; (in mucronem) turbinatus Mącz (4) : In mucronem turbinatus, Kończyłti. Mącz 470a.*

Szeregi: »kończyty, (a) okrągły« [szyk 1 : 1] (2): Turbinatio, Okrągły/ kończyłty xtałd yáko grułzkã. Mącz 470a, 469d.

»podługowaty, kończyty« (1): *Turbinata pyra, Podługowáte kończyłte grułzki. Mącz 470a.*

Synonimy cf KOŃCZASTY.

Cf KOŃCZASTY, KOŃCZATY, KOŃCZYTY, NIEKOŃCZYSTY